

LAATSTE DER MOHICANEN

In memoriam: Willem van Lanschot (1914-2001)

De later legendarische teaching-pro Piet Witte gaf al les in 1929, hoewel De Dommel haar negen holes baan pas in 1930 officieel opende. Willem van Lanschot - 'Bib' voor zijn vrienden - en zijn vriend Olivier van Zinnicq Bergmann waren zijn eerste veelbelovende leerlingen. Beiden speelden reeds voor 1940 in het nationale team. Onder invloed van Witte had De Dommel in die tijd nog meer goede spelers, zodat vlak na de oorlog het Nederlands team meerdere malen voor vijftig procent uit Dommelaren bestond. De club telde toen drie spelers met handicap 2. Tegen deze achtergrond speelde de golfcarrière van Van Lanschot zich af.

Hij won viermaal het jeugdkampioenschap, drie keer het nationaal amateur, in 1953, 1956 en 1957, vijf keer de internationale mixed foursomes op De Pan - de laatste keer in 1965 met zijn nicht Annie van Lanschot - vijf keer de Army Tankard (zowel met Olivier Bergmann als later met Hans Mignot) en was runner-up in het internationaal amateurkampioenschap. Van Lanschot speelde op een bepaald moment scratch.

Hoewel hij voor de oorlog als prominent speler reeds roem vergaarde, beschouwde hij zelf de jaren 1949-1965 als zijn beste tijd. In 1970, op 56-jarige leeftijd, werd hij nog clubkampioen op de Eindhovensche.

Van Lanschot was beroepsmilitair, maar ging na de oorlog - als politiek gevangene doorstond hij de ontberingen in verschillende Duitse concentratiekampen, onder andere in Dachau - in het bedrijfsleven. Na een carrière bij Philips, stapte hij in de jaren zestig over naar het



Nationaal Amateur-Kampioenschap 1953. Winnaar W. van Lanschot en finalist mr. O. van Zinnicq Bergmann.

familiebedrijf Van Lanschot Bankiers, waarvan hij later president-commissaris werd.

Behalve als speler heeft hij ook als bestuurder van de NGF veel voor de golfsport betekend.

In de jaren zeventig was hij voorzitter van de toen nog prille Senioren Commissie. Hij realiseerde zich als geen ander welk een stormachtige ontwikkeling golf in Nederland zou gaan beleven.

Ook voorspelde hij toen dat binnen enkele jaren meer dan veertig procent van alle NGF-leden senioren zouden zijn. Voor hen moest iets gebeuren; hij gaf dan ook de aanzet tot het huidige seniorencircuit.

'Bib' was uitermate sportief, maar serieus in het spel en een absolute vechter, een uitstekende matchplayspeler', aldus Hans Hertzberger, die hem in 1952 leerde kennen en vaak met hem speelde. 'Wat mij betreft is hij de laatste der Mohikanen. Met hem zijn alle 'groten' uit de eerste vijftig jaar van de Nederlandse golfhistorie thans niet meer.' Willem van Lanschot werd 87 jaar.